

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/664/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215205536
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215205536.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO 31 575 951, proti žalovanej: X. A. nar. XX.XX.XXXX, bydlisko Y. XXX/XX, XXX XX T., o zaplatenie 1406,06 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. júna 2016 č.k. 6C/266/2015-36, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti **z r u š u j e a**
vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 917 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 917 eur od 15.03.2015 do zaplatenia a trovy konania v sume 19,19 eura, v mesačných splátkach po 30 eur splatných 28. dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok počnúc 30. dňom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie splnením čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V ostatnej časti žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 52 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1 až 12, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 160 ods. 1 Občianskeho civilného poriadku. Konštatoval, že úver poskytnutý žalobcom spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy. Obsah tejto zmluvy žalovaná nemohla ovplyvniť, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca v priebehu konania netvrdil ani nepreukázal, že predmetný úver bol žalovanej poskytnutý za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Ani zmluva o úvere neobsahuje žiadnu zmienku o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zisťoval, či predmetná zmluva má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a konštatoval, že neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 1 k) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Absencia tejto náležitosti v spotrebiteľskej zmluve má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaná je povinná žalobcovi vrátiť poskytnutý úver bezúročne a bez poplatkov. Mal za nesporné, že žalobca poskytol žalovanej sumu 1.500 eur. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná zaplatila sumu 583 eur. Preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 917 eur, čím bude žalobcovi vrátený celý úver bez poplatkov a úrokov. Priznanú sumu povolil žalovanej splácať v splátkach po 30 eur, pod stratou výhody splátok. Úrok z omeškania priznal v zákonnej výške od 15.03.2015, keď 14.03.2015 bol deň, ktorý žalobca určil žalovanej ako posledný deň možného dobrovoľného plnenia. V ostatnej časti žalobu, ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP z dôvodu čiastočnej úspešnosti žalobcu a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu súdneho poplatku v sume 19,19 eura, čo je 21,2 % (úspech 60,6 % - neúspech 39,4%) zo zaplateného súdneho poplatku v sume 90,50 eura.

2. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.406,06 eura s príslušenstvom. Dôvodil nesprávnym právnym posúdením. Namietal, že výška, počet a termíny splátok sú uvedené priamo zmluve, každá splátka je v rovnakej výške a je splatná v rovnaký deň mesiaca, ako 1. anuitná splátka. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky obsahuje amortizačná tabuľka poskytol žalovanej pred uzavretím zmluvy prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že strany sporu uzavreli dňa 15.02.2013 úverovú zmluvu č. 31879, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej bezúčelový úver vo výške 1.500 eur, druh úveru pôžička, za dohodnutú úrokovú sadzbu 19,9 % ročne. V zmluve bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru 35 eur, poplatok za správu úverového účtu 3,99 eura mesačne, poplatok za poistenie schopnosti splácať 0,81 eura mesačne. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť žalobcovi v 120-tich mesačných splátkach po 29,16 eura, s termínom prvej splátky 15.03.2013 a poslednej splátky 15.02.2023. V zmluve bola uvedená RPMN 27,89 % a priemerný RPMN 28,04 %. Žalobca poskytol žalovanej dňa 15.02.2013 úver v sume 1.465 eur, po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru 35 eur. Žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 583 eur, z toho na istinu 93,94 eura. Listom zo dňa 20.02.2015 žalobca oznámil žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a vyzval ju na zaplatenie sumy 1.589,48 eura s nešpecifikovaným príslušenstvom v lehote do 14.03.2015.

10. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.03.2016 opravil žalobný návrh, pričom čiastočne ho zmenil a čiastočne vzal žalobu späť. Zmena žaloby sa týkala je rozšírenia v časti uplatneného úroku z úveru a úroku z omeškania, ktoré žalobca žiadal priznať už od 20.02.2015 (na rozdiel od žaloby, v ktorej uplatnil úrok z úveru a úrok z omeškania od 15.03.2015). Čiastočné späťvzatie sa týkalo vyčíslených úrokov z úveru ku dňu zosplatnenia, ktoré žiadal priznať len v sume 81,88 eura, na rozdiel od žaloby, v ktorej žiadal priznať sumu 101,92 eura. Čiastočné späťvzatie sa týkalo aj vyčíslených úrokov z omeškania do predčasnej splatnosti, ktoré žiadal priznať len v sume 0,80 eura, pričom v žalobe žiadal sumu 1,43 eura. Uvedené podanie ponechal súd prvej inštancie bez povšimnutia.

11. Podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, bolo potrebné rozhodnúť o zmene žaloby (§ 95 OSP) aj o čiastočnom späťvzatí (§ 96 OSP), pokiaľ boli súdu doručené pred rozhodnutím vo veci samej. Medzičasom však nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, podľa ktorého ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej

žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2 (§ 141 CSP). Rovnako o čiastočnom späťvzatí žaloby pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods. 3 CSP). Napriek uvedenému však odvolací súd posudzujúc predmetnú vec z hľadiska procesného postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že postup súdu prvej inštancie bol nesprávny. Vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase rozhodovania mal súd prvej inštancie v prvom rade rozhodnúť o zmene žaloby, prípadne aj o čiastočnom späťvzatí, pokiaľ by o čiastočnom späťvzatí nerozhodol v konečnom rozhodnutí. Ak tak neurobil a konal o pôvodnej žalobe, bez ohľadu na zmenu žaloby a čiastočné späťvzatie na čl. 25, bol jeho postup nesprávny. Takýto procesný postup je však nesprávny aj podľa Civilného sporového poriadku, účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, pretože je v rozpore s ustanoveniami § 141 a § 145 ods. 3 CSP. Nesprávnym postupom súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu realizácie procesných práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP).

12. Vzhľadom na odvolaciu námietku žalobcu uvedenú v odvolaní odvolací súd tiež uvádza, že výklad súdu prvej inštancie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nezdiera. V tomto smere treba prisvedčiť žalobcovi, že výška počet a termíny splátok sú uvedené priamo zmluve, každá splátka je v rovnakej výške a je splatná v rovnaký deň mesiaca, ako 1. anuitná splátka. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňa 11.06.2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že eurokonformnému výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so smernicou 2008/48/ES.

13. Osobitne odvolací súd upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na Rozsudok súdneho dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. decembra 2014 doručeným súdnemu dvoru 02.02.2015 v súvislosti s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti T. J.. Z jeho bodu 59 vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

14. Na rozsudok uvedený v bode 13. reagoval legislatívny návrh, ktorý novelizuje zákon č. 129/2010 Z.z. tak, že ustanovenie § 9 ods. 2 upravujúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pôvodne v písm. k), sa nahrádza slovami „frekvencia splátok“. Predmetný návrh zákona v tejto časti prešiel všetkými čítaniami bez pripomienok, bol schválený a nadobudne účinnosť dňa 01.05.2018. Legislatíva tak reagovala na stav, podľa ktorého niektoré súdy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa bude zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku v zamietajúcej časti. V prvom rade si vyjasní, čo zostalo predmetom konania vzhľadom na podanie žalobcu (čl. 25). Nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľský spor, aj bez návrhu vykoná dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Za tým účelom vyzve žalobcu, aby špecifikoval, z akých zložiek pozostáva žalovaná suma v zamietajúcej časti v lehote, ktorú mu určí. Jednotlivé zložky uplatneného nároku v zamietajúcej časti (úroky, úroky

z omeškania, zmluvné pokuty) podrobí prieskumu z hľadiska ich dôvodnosti, dovolenosti, zákonnosti a primeranosti. Následne vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).